

Arrest

**nr. 65 534 van 12 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 23 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOUTON loco advocaat J. DEGRAEVE en van attaché G. DESNEYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Comilla. U zou sinds 2004 lid en “publicity secretary” van de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party) zijn. Uw tegenstanders van de Awami League zouden u gevraagd hebben om van partij te wisselen. Op 10 september 2009 zouden 10 Awami League-leden naar uw winkel gekomen zijn om u af te persen. U zou geweigerd hebben om te betalen, waarop ze u geslagen hebben. Hierna zouden mensen uit de bazaar de Awami League-leden aangevallen hebben. Tijdens deze gevechten kwam één iemand om, nl. A. H.(...). U zou ter verzorging naar het ziekenhuis gestuurd zijn. Hierna zou u vernomen hebben dat u beschuldigd wordt van de moord op A.H.(...). De autoriteiten zouden u gezocht hebben. U zou drie maanden ondergedoken zijn te Dhaka. Op 11 december 2009 zou u naar India vertrokken zijn. Hier zou u vanuit

Delhi een vlucht naar Parijs genomen hebben. Op 14 december 2009 diende u uw asielaanvraag in België, in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: juridische documenten en vertaling, een medisch attest, uw geboorteakte en een brief van uw vader.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo kan er vooreerst geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke profiel. Daar dit politieke profiel de kern van uw asielaanvraag uitmaakt, komt hierdoor automatisch de rest van uw aanvraag ook op de helling te staan. U beweerde reeds enkele jaren lid te zijn van de "BNP", maar ondanks dit lidmaatschap en ondanks uw bewering dat u tot "publicity secretary" in deze partij werd benoemd, kende u de officiële naam van uw partij niet. Uw bewering dat "BNP" zou staan voor Bangladesh Nationalities Politics is volledig foutief (gehoorverslag CGVS p. 4). U verklaarde een aanhanger te zijn van Z. R.(...), maar u gevraagd wat in die man zijn ideeën u juist aanstond, kwam u niet verder dan de algemene bewering dat het een goede leider was die goede dingen voor het land deed (gehoorverslag CGVS p.5). Van iemand die beweerde verantwoordelijk te zijn voor "publicity" mag men toch minstens verwachten dat hij de correcte naam van zijn partij zou kunnen weergeven en dat hij meer zou weten van de oprichter van zijn partij. U verklaarde dat u op hetzelfde moment dat u partijlid werd, onmiddellijk de functie van "publicity secretary" verkreeg. U gevraagd hoe dit mogelijk was, beweerde u dat u deze positie verkregen had door de politieke activiteiten van uw vader (gehoorverslag CGVS p. 5). Het is echter weinig waarschijnlijk dat iemand zonder enige politieke ervaring, die juist enkele jaren in het buitenland had doorgebracht (u had vier jaren in Saoedi Arabië gezeten) op het moment dat hij partijlid wordt, meteen een verantwoordelijke functie verkrijgt, enkel omdat zijn vader af en toe een vergadering bijwoonde. Er werd u herhaaldelijk en gedetailleerd gevraagd om concreet te omschrijven wat uw taken als "publicity secretary" inhielden, maar u kwam nooit verder dan algemene verklaringen, zoals het uitnodigen van mensen wanneer er leiders aanwezig waren (gehoorverslag CGVS p. 6). U duidde deze leiders niet. Ook uw bewering dat het leven voor politici beter was onder de militaire "caretaker government" dan onder het bewind van uw eigen partij, doet vraagtekens rijzen bij uw beweerde politieke profiel (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw verklaring dat u vervolging diende te vrezen omwille van uw politieke activiteiten is dan ook weinig geloofwaardig.

Deze vaststelling breekt logischerwijze uw vrees voor de aanklacht tegen u af. Dat deze ingeroepen vrees ongeloofwaardig is, blijkt verder. Zo wist u niet wat de volledige aanklacht tegen u juist inhield: u wist van moord beschuldigd te zijn, maar u weet niet waar de andere artikels voor zouden kunnen staan (gehoorverslag CGVS p. 8). Voorts had u er geen idee van welke juridische documenten u nu juist voorlegde. U kon maar vier van de tien beklagden bij naam noemen, en u beweerde dat niet alle beklagden van de "BNP" waren, enkele van de beklagden zouden ook van de Awami League zijn. U beweerde dan ook dat de zaak niet politiek gemotiveerd zou zijn daar leden van beide partijen aangeklaagd werden in deze zaak (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). U er op gewezen dat volgens de tekst van uw aanklacht alle beschuldigten werkers of leiders van de "BNP" waren, was u het er niet mee eens (gehoorverslag CGVS p. 9). Het is dan ook duidelijk dat u de inhoud van uw aanklacht niet kent. U had er geen idee van hoeveel getuigen er vermeld worden, noch wist u welke getuigen uw versie van de feiten kon ondersteunen (gehoorverslag CGVS p. 9). U beweerde niets te weten over het slachtoffer dat volgens u op weg naar het ziekenhuis was overleden (gehoorverslag CGVS p. 9). De identiteitsgegevens van het slachtoffer komen echter voor in uw aanklacht, waaruit tevens blijkt dat hij een uur na aankomst in het ziekenhuis overleden is. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u weliswaar een advocaat heeft, maar u zou deze nooit persoonlijk geconsulteerd hebben (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Er werd u op gewezen dat dit totale gebrek aan interesse de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag afbreekt. U gaf aan dat u inderdaad beter zelf contact had opgenomen met uw advocaat maar dat u dit niet gedaan had daar u zijn telefoonnummer niet heeft (gehoorverslag CGVS p. 8). Daar uw vader contacten onderhield met uw advocaat dient het gebrek aan telefoonnummer geen belemmering te zijn om meer informatie aan te vragen. U wist dan ook niet welk plan uw advocaat had voor uw verdediging, welke getuigen of bewijs hij eventueel zou uitspelen (gehoorverslag CGVS p. 10). Uw gebrekkige interesse en kennis van uw rechtszaak breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees verder af, temeer daar het hier om een ernstige aanklacht zoals moord gaat. Tenslotte dient nog opgemerkt dat uw verklaringen niet overeenstemmen met uw medisch attest. U verklaarde op 10 september 2009 dusdanig zwaar gewond geraakt te zijn dat men u naar een groot ziekenhuis in de stad Comilla diende te brengen (hoewel er een klein ziekenhuis in uw dorp is) waar u diezelfde avond nog werd behandeld

(gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Uit uw medisch attest blijkt echter dat u pas op 11 september 2009 's morgens vroeg behandeld werd en dat de behandelende arts uw verwondingen omschreef als "all simple in nature". Dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van uw document, ondermijnt het geloof in de authenticiteit van dit document en breekt tevens de geloofwaardigheid van het incident waarbij u gewond geraakte af.

Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat er getwijfeld kan worden aan de beschrijving van uw vluchtroute. U beweerde met een Indisch paspoort naar Europa gereisd te zijn, maar buiten de naam op dit paspoort kende u geen enkel ander gegeven (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u een internationale vlucht nam en hierbij gebruik maakte van een vals reisdocument kan er van u verwacht worden dat u meer zou weten van de inhoud van dit document. Identiteitscontroles kunnen immers niet uitgesloten worden. Er ontstaat dan ook een sterk vermoeden dat u Bangladesh op een andere manier verlaten heeft. Gezien bovenstaande vaststellingen zijn er dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Zoals reeds werd opgemerkt kan er getwijfeld worden aan de authenticiteit van uw juridische documenten en medisch attest. Daar uw enige identiteitsmiddel, een geboorteakte zonder foto is, kunt u niet aannemelijk maken deze persoon te zijn. De brief van uw vader heeft een gesolliciteerd karakter en vermag niet het geloof in uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten onrechte oordeelde dat hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk weet te maken. Verzoeker is van mening dat zijn politieke profiel wel waarachtig is, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder commissaris-generaal) besliste.

Verzoeker stelt dat hij op het verhoor bij de commissaris-generaal weldegelijk de juiste naam vermeldde voor de partij waar hij lid van is, Bangladesh Nationalist Part (BNP). Als dit fout in het gehoorverslag staat genoteerd is dit volgens verzoeker hoogstwaarschijnlijk te wijten aan de vertaling en kan dit verzoeker niet worden verweten.

Verzoeker stelt verder dat hij "publicity secretary" was voor een lokale afdeling voor zijn dorp Chodogram. Het is volgens hem normaal dat partijleden in een kleine gemeenschap zoals Chodogram hun functie krijgen binnen de partij via familiebanden. Hij voert verder aan dat hij wel een goede beschrijving heeft gegeven van zijn taken als "publicity secretary", aangezien deze taken in een kleine dorpsgemeenschap zoals de zijne niet uitgebreider zijn dan mensen uitnodigen als er een meeting in het dorp was, affiches ophangen, helpen bij het bouwen van een podium enz.

Verzoeker is ook van mening dat de commissaris-generaal foutief stelt dat hij niet voldoende gegevens heeft kunnen meedelen over dhr. Ziaur Rahman, de oprichter van de BNP. Hij herhaalt hier nog eens dat hij op lokaal dorpsniveau functioneerde en hij als dusdanig geen gedetailleerde kennis nodig had van de politieke ideeën van de partij. Verzoeker stelt ook nog dat hij tijdens het gehoor niet veelvuldig bevraagd is over Ziaur Rahman.

Wat de betekenis van de afkorting BNP betreft blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker op de vraag naar zijn partij "BNP" antwoordde. Op de vraag "Waar staat dit voor?" antwoordde hij: "Bangladesh

nationalities politics, bangladesh jaitbadio dal". Verder blijkt uit het gehoorverslag (CGVS p. 4) dat de interviewer uitdrukkelijk gevraagd heeft of verzoeker zeker was dat BNP staat voor '*Bangladesh Nationalities Politics*'. Verzoeker antwoordt hierop bevestigend. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent dat uit het antwoord van verzoeker, de Engelse afkorting van de partij, vervolgens de vermelding van de partijnaam in het Engels en het Bangla en vervolgens de bevestiging van de Engelse naam blijkt dat er op dit punt geen sprake was van een vertaling en dat er derhalve ook geen foutieve vertaling kon zijn.

De Raad meent dat de afgevaardigde-ambtenaar van het Commissariaat-generaal er geen persoonlijk belang bij heeft dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Omdat het gehoorverslag is opgesteld door een medewerker van een onafhankelijke administratie die behept is met het overheidsgezag en wiens belang erin bestaat correct de verklaringen van de asielzoeker te kennen, is het bekleed met een vorm van openbaar gezag. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissingen, opgenomen werd overeenstemt met wat verzoekers werkelijk hebben verklaard (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002). Het staat verzoeker daarom steeds vrij te bewijzen dat wat de Commissaris-generaal stelt dat hij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd.

In casu overtuigt het argument van verzoeker niet.

De raad is verder van mening dat het gegeven dat verzoeker actief was in een kleine lokale afdeling van de BNP geen voldoende reden is waarom hij noch de correcte naam van zijn partij kon geven, noch enige concrete uitleg kon geven waarom hij achter deze partij stond of enige inhoudelijke aspecten kon vermelden omtrent de standpunten van deze partij. Uit het gehoorrapport (CGVS p. 5) blijkt ook dat de commissaris-generaal weldegelijk meerdere vragen stelde over de BNP en Ziaur Rehman. Het asielrelaas en de verwachte politieke kennis dient *in concreto* getoet te worden. Op de vraag naar zijn studies antwoordde verzoeker '*high school*' (gehoorverslag p. 2). Verzoeker beschikt over een scholing (secundair onderwijs) die hem toelaat ook meer inhoudelijke aspecten van zijn politieke overtuiging toe te lichten.

In tegenstelling tot wat verzoeker stelt in zijn verzoekschrift telt zijn dorp geen 238 inwoners, maar verklaarde hij tijdens het gehoor dat er 238 partijleden van de BNP zijn, waarvan 37 deel uitmaakten van het partijcomité. Het is aannemelijk dat verzoeker via zijn vader en de familiale traditie tot een politieke keuze kwam, maar in zijn geval kan toch enige inhoudelijke kennis in dit verband verwacht worden rekening houdend met zijn functie "*publicity secretary*", scholing en het feit dat hij niet steeds in zijn dorp verbleef maar gedurende een aantal jaren in het buitenland verbleef.

2.1.2. In verband met de voorgelegde gerechtelijke stukken haalt verzoeker aan dat het binnen de verwachtingen ligt dat een leek uit een klein dorp de juridische documenten die hij voorlegt niet bij de correcte juridische naam kan noemen, noch de exacte artikelnummers kon geven of welke misdrijven in deze artikels stonden. Hij is van mening dit gegeven niet kan worden aangegrepen dat hij de inhoud van de aanklacht tegen hem niet kende.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verder is het zo dat van de asielzoeker verwacht wordt dat hij zoveel mogelijk moeite doet om zijn relaas te ondersteunen en toe te lichten. *In casu* kan van hem verwacht worden dat hij de juridische documenten doorneemt omdat de inhoud hiervan essentieel is, daar hij zijn relaas baseert op vervolgingen die in deze documenten vermeld worden. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor meerdere zaken aangehaald die strijdig zijn met hetgeen in deze juridische documenten voorkomt. Zo wordt vermeld dat alle aangeklaagden leiders zijn van de BNP, terwijl verzoeker in het gehoor stelt dat maar vier onder hen bij de BNP zijn, en dat het helemaal geen politieke zaak is (CGVS p. 8 en 9). Ook staat in deze documenten dat de overledene, Ali Hossain, overleed één uur nadat hij in het ziekenhuis was opgenomen, terwijl verzoeker zegt dat hij onderweg naar het ziekenhuis overleed, en dus nooit tot aan het ziekenhuis is geraakt (CGVS p. 9). Waar bezoeker in het verzoekschrift beweert dat hij tijdens het gehoor wel degelijk heeft verteld dat A. H.(...) na aankomst in het hospitaal is overleden vindt dit geen steun in het administratief dossier en is het een van de niet eensluitende elementen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker ondermijnen. Uit deze elementen blijkt dat verzoeker een beperkte interesse toont voor het verloop van de vervolgingen waarop hij zich baseert in zijn asielrelaas. Buiten de vermelding dat drie beschuldigen na januari 2010 gearresteerd werden en er zittingen plaatsvonden heeft verzoeker geen informatie met betrekking tot het verdere verloop van het proces of de stappen die zijn advocaat ter zijner verdediging stelt. Het feit dat het contact met zijn advocaat via zijn vader verloopt is hiervoor geen voldoende verklaring.

Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Wat het medische attest betreft meent de Raad dat dit geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn aandoening opliep is. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het neergelegde attest is geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging. Het feit dat de arts die het attest heeft opgemaakt de verwondingen beschrijft als '*all simple in nature*' is tegenovergesteld aan verzoekers verklaring dat hij zodanig zwaar gewond was dat hij naar een groot ziekenhuis diende te worden gebracht. De verklaring in het verzoekschrift dat de behandelende dokter van de Awami League is, is een loutere bewering en verandert niets aan deze vaststelling. De Raad is dan ook van mening dat het medisch attest verzoekers relaas niet ondersteunt.

De Raad stelt vast dat het asielrelaas van verzoeker ook nog op andere punten niet eensluitend, coherent en overtuigend is. Zo stelt verzoeker in de Vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (nr. 2. 10b) dat hij in Bangladesh een voedingszaak had terwijl hij tijdens het gehoor (CGVS p. 3) stelt dat hij een winkel in briefpapier had. Tijdens het gehoor stelt verzoeker (CGVS p. 10 en 11) dat hij "*die gangsters*" (van de Awami League) vreest in geval van terugkeer terwijl hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij gezocht wordt door de familieleden van de omgekomen A. H., hetgeen hij voorheen niet vermeld heeft.

In de vragenlijst stelt verzoeker dat vier a vijf dagen na de moord de politie naar zijn huis kwam om te zeggen dat er een proces tegen hem gestart was, maar dat hij niet thuis was. Dan besloot hij onder te duiken in Dhaka. Tijdens het gehoor (CGVS p. 9) stelt verzoeker dat hij na 6-7 dagen vernam dat hij beschuldigd werd in de zaak op het ogenblik dat hij behandeld werd in Dhaka en dat de zaak 15 a 20 dagen later doorgegeven werd aan de rechtbank. Verzoeker zou de implicatie in de zaak dus ofwel in zijn dorp ofwel in Dhaka vernomen hebben. In de vragenlijst vermeldt verzoeker een behandeling in Dhaka terwijl tijdens het gehoor slechts sprake is van behandeling in zijn dorp en doorverwijzing naar een groter ziekenhuis in Comilla.

Het motief met betrekking tot het gebrek aan bewijs van identiteit van verzoeker is een overtollig motief. Ter zitting toont verzoeker een rijbewijs met foto met vermelding van zijn naam en legt hij de omslag neer waarin deze kaart naar België gestuurd werd.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.2 In het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de subsidiaire bescherming legt verzoeker in bijlage van zijn verzoekschrift een aantal uittreksels uit algemene mensenrechten rapporten neer. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Hij maakt niet aannemelijk dat hij het voorwerp van gerechtelijke vervolging is in Bangladesh of van vervolging door derden, meer bepaald leden van de Awami League en de familieleden van de omgekomen A.H. (...).

Aangezien verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

De beslissing schendt de materiële motiveringsplicht niet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. Quintens

G. de MOFFARTS